

پایان رقابت فیلم‌های کوتاه در سرزمین خورشید

گزارش روی
افخمی/ظریفیان امراسم اختتامیه شصت و نهمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان با عنوان «مهر و شید» شب گذشته در پردیس سینمایی ملل در منطقه گلشهر مشهد برگزار و از بزرگترین این رویداد سینمایی تقدیر شد. در این مراسم هیئت داوران بخش‌های عکس و فیلم، جمعی از مسئولان سینمایی کشور و استان، نماینده مردم مشهد و کلاس در مجلس شورای اسلامی، مدیران شهری مشهد، فعالان اقتصادی و همچنین هنرمندان و علاقه‌مندان به هنر سینما حضور داشتند. بزرگداشت جواد علیزاده، فیلم ساز پیشکسوت مشهدی و پخش فیلم کوتاهی درباره زندگی او از بخش‌های ویژه این مراسم بود. همچین استاد سمندری، دوستانو از چیره دست تربیت جامی، به روی صحنه رفت و برای دقایقی حاضران اجرای زنده خود کرد؛ اجرایی که با استقبال پرشور حاضران رو به رو شد. اجرای یک قطعه کوتاه‌نمایی باهنر نمایی عباس رثای نویسنده، بازیگر و کارگردان تناتر شناخته شده مشهدی با موضوع ارادت اهالی خراسان به امام رضا^ع نیز از دیگر بخش‌های این مراسم بود که مورد توجه مخاطبان این رویداد قرار گرفت. در ادامه، گزارشی از اختتامیه این رویداد سینمایی رامی خواهد.

مرتضی امین الرعایا بی از نیشاپور شد و عنوان بهترین مجموعه عکس به محسن کابلی از گرگان تعلق گرفت. در بخش بعدی این مراسم، مدرک دانش آموختگی انجمن سینمای جوان به نسرین شاه محمدی، میترا حیدر زاده و حمید رضا گلani فری اهدا شد. در بخش بهترین فیلم با موضوع کارآفرینان و صنایع خلاق لوح افتخار به محسن شهریاری برای مستند «خل های مردانه» از اصفهان تعلق گرفت. جایزه ویژه سردار سلیمانی از آن نعمت... سرگلایرانی برای مستند «مادر» از مشهد شد. در بخش بهترین پژوهش در فیلم مستند، جایزه به محسن شیرازی ای برا مستند «بارگشت به لوگ» از اهدادان اختصاص پیدا کرد. همچنین لوح افتخار به مستند «تیمو»، ساخته رضوان بوستانی از کرمان تعلق گرفت. جایزه بهترین صدا به فیلم «خانه ما» از دگر «مدرسه آنالوگ» از برجند رسید. جایزه بهترین تدوین هم از آن «مدرسه آنالوگ» شد. هیئت داوران جایزه بهترین فیلم پردازی را به فیلم «تایلندی» از کرمان اهدا کردند. لوح افتخار بهترین استعداد جوان به محمد گراآوند برای فیلم «نشش کش» از قم رسید. جایزه بهترین فیلم «خانه ما» تأثیفی از آن حمید رضا مقصودی برای فیلم «خانه ما» از دگر شد. هیئت داوران از سازمان تجفیف برای بازی در فیلم «حدود سیزده کیلوگرم» از کاشان تقديری لوح افتخار خود را به دو بازیگر فیلم داشتاری «تایلندی» از کرمان اهدا کرد. در ادامه چهار جایزه مهم جشنواره اهدا شد که جایزه بهترین پویانمایی به فرزانه قبادی از سمنان برای «همنشین آبی»، جایزه بهترین مستند به محسن شیرازی از زاهدان برای «بارگشت به لوگ»، جایزه بهترین کارگردانی فیلم کوتاه داشتاری به مهدی بزرگی از کاشان برای فیلم «حدود سیزده کیلوگرم» و تندیس جشنواره و عنوان بهترین فیلم به «خانه ما» ساخته حمید رضا مقصودی داغداری از دگر رسید. این چهار اثر به صورت مستقيمه به چهل و یكمين جشنواره فیلم کوتاه تهران راه پیدا کردند. در بخش تجریبي، هیئت داوران هیچ اثری را برای حضور در جشنواره فیلم کوتاه تهران هیچ نکرد؛ اما دنیاپل فیلم «رگ» رسید. همچنین جایزه ویژه هیئت داوران برای فیلم «رگ» رسید. همچنین جایزه ویژه هیئت داوران به فیلم های «تایلندی» و «هلووس» اهدا شد.

ما تمام تلاشمان را کردیم که از شهرستان ها حمایت کنیم؛ همچنین مراسم ها و آیین هایی مختص استان ها راه اندازی کردیم که یکی از آن ها مراسم مهر سینمایی ایران با هدف تشویق و ترغیب فیلم سازان استانی بود. رئیس سازمان سینمایی یادآور شد: مادر انجام دو کار ناموفق بودیم؛ اول اینکه تنوانتیم تقسیم بندي کشور به شش منطقه سینمایی را انجام دهیم. این برنامه باشهادت آیت... رئیسی متوقف شد؛ چون باید دولت جدید مستقر و سیاست جدید ابلاغ می شد. برنامه دیگر ناموفق ما ایجاد انجمن ملی سینمای ایران دراستان ها بود. ما فکر می کردیم باید تشکلی دراستان ها به وجود بیاید تا هرمندان مستعد را شناسایی و به صورت مستقل اعضا و صنوفش را سازمان دهی کند.

● **تجلیل از فیلم ساز پیشکسوت مشهدی**

یکی از بخش های دیگر مراسم به تجلیل از جواد علیزاده، نویسنده و کارگردان پیشکسوت مشهدی و پخش مستندی از او با عنوان «کوچه کیوان پلاک ۷» اختصاص داشت. علیزاده در این بخش گفت: من سی سال خدمت کردم و از خدامی خواهمنی سال دیگر به من فرست دهد تا به این عاشقان سینما و جوانان خدمت کنم. «در کارنامه کاری این هنرمند، ساخت تله فیلم های «تبسم گرگ» و «سفر شهراب»، فیلم نیمه بلند استانی «الیزابت»، سریال داشتاری بیست و شش قسمتی «بچه های لگلایاد»، سریال سیزده قسمتی مستند داشتاری «الماس ها ماندگارند» و چندین فیلم کوتاه و مستند دیده می شود. او همچنین مدیر برنامه ریزی فیلم های سینمایی «اشنوگل» و «مدیترانه» و دستیار کارگردان در فیلم های «مردی شبیه باران» و «شهراب» بوده است.

● **برگزیدگان شناخته شدند**

در این مراسم برگزیدگان دو بخش فیلم و عکس معروف شدند. لوح تقديری بخش تک عکس به محسن روشن روان از کاشان تعلق گرفت. در این بخش مریم ابوالحسینی پور از شاهروド رتبه سوم، محمد رضایی از ساری رتبه دوم و هادی دهقان پور از سبزوار رتبه اول را کسب کردند. در بخش مجموعه عکس لوح تقدير از آن همچنین ما دریافت مجوز برای تهیه کنندگان استانی را تسهیل کردیم؛ به این ترتیب بخش تک عکس که بخواهد فیلمی را با کارگردانی استانی بسازد، می تواند مجوز تهیه کنندگی استانی دریافت کند.

هزاعی در ادامه بالشاره به قراردادهایی که سازمان سینمایی با مدیریکل استان ها امضا کرده است، گفت:

یان واقعیت بوده است. اما آن قدر توانایی ندارد
که همه واقعیت را ثبت کند.
فتومونتاز سعی می کند با استفاده از المان های
واقعی، جهان دیگری را خلق و ثبت کند. این جهان
در طول تاریخ عکاسی شکل های متفاوت تری به
خودش گرفته است. این هنرمند با اشاره به اینکه در
عکاسی فنومونتاز راحت تر می توانیم به جهان تخیل
خود وارد شویم، روان کاوی در فنومونتاز رام طرح و
بیان کرد: فروید، روان کاو اوتیشی، تخیل رابه یک
خواب روزانه نیمه هشیار تشبیه می کند. چیزی که
می تواند هم ازان خود آگاه و هم از خود آگاه مامایه
بگیرد. از دیدگاه این روان کاو بخش بزرگ از اتفاقاتی
که در طول زندگی مارخ می دهد. در ناخود آگاه ما
به شکل سکمه م شدد.

دانستن سرایی یا خیال پردازی است که عه
فتومونتاژ یا تصویرگر روی آن کار می‌کردد.
او بایان اینکه سه دوره تاریخی در فتوتمونتاژ
دارد. بیان کرد: نخست، دوره قبل از سال ۹۰۰
که به عنوان عکاسان پیکتوریالیسم آن
می‌شناسیم. دوم، بعد از سال ۱۹۹۰ است یعنی
دادائیسم ها و سورئالیسم ها تا کار به سا
تاتا ۱۹۸۰ یعنی عکاسان فتوتمونتاژ می‌رسد.
فتومونتاژ را دادائیسم ها و درواقع آلمانی ها
کردند و خود را موتانتاژ کار می‌دانند. آن ها کار
انجام نمی‌دادند، بلکه سعی می‌کردند از ج
جنگ انتقاد کنند. قربان زاده معتقد است: «
فتومونتاژ چیزی و رای عکاسی نیست. زیرا
تازه که متناسب و قدرت آن اراده دارد، به
بینیت گرآدشتند و به اصطلاح آن چیزی را که
ند ثبت می‌کردند. انگ غیرهنری بودن زده
د. با روی کارآمدن عکاس های تصویرگر اکه
آن ها را ذهنیت گرامی گذازم. کسانی که سعی
ند ذهنیت خودشان را به تصویر بکشند. زیاد
واقعیت در عکاسی نبودند.

نیشت «تخیل در فتومونتاژ» در سومین روز از
شصت و نهمین جشنواره سینمای جوان کشور
در مشهد برگزار شد. در این نیشت که با حضور صمد
قربان زاده، عکاس، فیلم ساز و مدرس رشته عکاسی،
برگزار شد، با تعریف کلی فتومونتاژ، آثار هنرمندان در
دوران مختلف بررسی شد.
صد مردم قربان زاده در این نیشت با یکی از
فتومونتاژ در بسیاری از کتاب‌ها به عنوان تکیک
عکاسی و در برخی دیگر زانو عکاسی یاد می‌شود.
گفت، اگر بگوییم اولین جرقه عکاسی در سال ۱۸۲۵ یا
۱۸۲۶ میلادی خورده است، عکاسی فتومونتاژ یا
شاخه‌های تکیی از سال ۱۸۵۰ به بعد اتفاق می‌افتد
وقدمت زیادی دارد. در آن دوران به دلیل هم زمانی
با ظهر، مقاشان امیدمنشیسته به عکاسان که

نک حما، حرف شکن هند مندانه

تعریفی که من از عکاسی دارم، این است که نمی خواهم برای دیگران کار کنم. بلکه تمایل دارم آن لذت شخصی را به خودم بدهد. همه سعی من براین بود که دیدگاه شخصی خودم را رائمه دهم و این گونه می توانم بگوییم مخاطب عکس ها خودم هستم.

خدابنده افروز: «بیگانه خو» اولین نمایشگاه انفرادی من است که در مشهد برگزار می کنم. بازخورد خوبی از مردم این شهر در ریافت کردم و متوجه شدم برخلاف تصویر بقیه همکارانم که معتقدند کار من بسیار فلسفی است. افراد زیادی کار مرا می فهمند و ارتباط خوبی با آن برقرار می کنند. به دلیل اینکه «بیگانه خو» اولین نمایشگاه من است، دوست داشتم انتقاد پیشتری به آثار وارد شود. اما بازخورد

ضعف هنر عکاسی، نحوه معرفی کارهاست

خدا بینده موضوع کمتر دیده شده در عکاسی را نحوه معرفی کارها بیان کرد و در ادامه گفت: عکس های موجود در نمایشگاه ها و رویدادهای هنری اندازه های مشخصی دارند و به جرئت می توانم بگویم بسیاری از عکاسان، آثارشان را در اندازه A3 چاپ می کنند و از چهارچوب قاب نیز خارج نمی شوند. من این کار را انجام ندادم و طبق جزئیاتی که داخل عکس هایم بود. اندازه کارهارا متفاوت انتخاب کردم. کوچک ترین اثرم در این نمایشگاه 5×5 در 4×4 بزرگ ترین آن نیز 13×13 در 8×8 است. استفاده از چوب در بالا و پایین قاب ها، انعطاف پذیری آن را نشان می دهد و در معرفی کار دست مرا بازمی گذاشت تا آن را هرجایی که تمایل دارم. ارائه دهنده: عکس را که چیز ببرم، از دیوار آویزان کنم یا روی زمین بگذارم. این ها همه جزئی از عکاسی است و این هنر فقط محدود به عکس گرفتن و صدای شاتر دوربین نیست. این هنرمندان عکاس در پایان افروزد. همه این مجموعه بر سر یک بازی اتفاق افتاد، من به هنر نجاری و صحافی علاقه داشتم و دوست داشتم با وایتکس روی کارهایم رنگ پاشم و عکس را دفرمه کنم که همه این کارها انجام دادم. من این اصول را با هفت سال مطالعه می شناختم و تجربه کسب کردم. اما در نهایت همه را نادیده گرفتم و خودم را در یک بازی رها کردم.

© 2019 Pearson Education, Inc.

گزارشی از نمایشگاه انفرادی «بیگانه خو» از آثار عکس محمد جواد خدابنده در گالری «هنگام»

یہ پھر پڑبندی سرسری

A photograph of a man with dark, curly hair and a full beard, looking directly at the camera. He is positioned in front of a rustic stone fireplace. The image is part of a larger collage.

A photograph showing a man from the waist up, wearing a black and white plaid shirt over a light-colored t-shirt. He is standing in front of a display of dried blueberries spread out on a white surface. To his left is a framed portrait of a person's face.

A photograph showing a person from the waist up, wearing a yellow t-shirt under a green and white plaid flannel shirt. They are standing next to a white wall that holds a framed picture of a landscape with a bridge and trees. A long wooden object, possibly a rifle or a large stick, lies horizontally across the bottom of the frame.

در این عکس‌ها، هم ظاهر و هم باطن را دیدم. در پیشتر آن‌ها پرتوه کارکرد و می‌خواستم به هردو مبحث جسم و روح با یکدیگر پیوستم، اما درنهایت همه این‌ها را نادیده بگیرم که به نظرم نتیجه این در بزرگ ترین عکس‌م که خودم در یک جنگل تنها و منزوی دیده‌م شوم، مشهود است. نام این نمایشگاه در ابتدا «بیگانه خو با خویشتن» بود که آن را خلاصه و «بیگانه خو» را انتخاب کرد تا کلی تر باشد و به مخاطب خط فکری ندهد.

این هنرمند عکاسی را هنری بسیار وسیع دانست که سیک‌ها و ژانرهای زیادی دارد. او در این باره بیان کرد: وقتی با برخی هنرمندانه صحبت می‌کردم، سؤالاتی مبنی بر تکنیک کارمن و نحوه انجام آن یعنی در استودیو و انجام ندادن کار مستند از من می‌پرسیدند.

ریحانه موسوی
نمایشگاه انفرادی عکس «بیگانه خو». مجموعه ای از آثار محمد جواد خدابنده. این روزها در نگارخانه «هنگام» در حواله برج‌واری است. در این نمایشگاه ۲۱ هزار قاب که تلفیقی از تکیک های مختلف مانند عکاسی فتومنتاژ، عکاسی دیجیتال، موبایلی و آنالوگ است. وجود دارین نمایشگاه عکس هایی با تکیک های متفاوت و در اندازه های مختلف به شکل های متنوعی روی دیوار نصب شده اند؛ برخی از آن ها به صورت عمودی و برخی افقی هستند و تعدادی نیز در گنج دیوار جا خوش کرده اند. هیچ کدام از این آثار قاب ندارند و فقط دو تکه پوپ در بالا و پایین یا چپ و راست به آن ها متصل شده است که به گفته خالق آثار، دلیل این

亨برای مردم

محمد جواد خدابنده. هنرمند عکاس اهل قوهان که در حال برگزاری اولین نمایشگاه افرادی اش در مشهد است. درباره آن بیان کرد: «۲۱ کار اصلی و ۴۰ سخه کتابچه‌هستی (آرتیست بوک) با تکنیک‌های مختلف در این نمایشگاه وجود دارد که اندازه‌های آن‌ها متفاوت است و به صورت‌های مختلف عمودی وافقی روی دیوار جانمای شده‌اند. وی ازروز، من فیلتر فتومونتاز سیاه و سفیدی که تمایل داشتم به کارهایم دادم که در این اندازه‌هایم آثارشنبیه به هم هستند و تشخیص داده نمی‌شود. در بعضی آثار از نقاشی دیجیتال استفاده کرده‌ام و برای رنگ پاشی از تکنیک آرتیستی بوک هایان کرد. این آثار همان عکس‌های اصلی هستند. فقط چاپ آن ها متفاوت است. کارهای دیواری، روی کاغذ لاستر با دستگاه اپسون لیزری و آرتیست بوک‌ها با لاتر چاپ شده‌اند و به گونه‌ای هستند که می‌توان روی آن نوشت و کاربردی تر است. آرتیست بوک‌های دلیل به مجموعه اضافه شدند که هنری برای مردم باشند و به شکل بازل و حمل شونده و کاربردی است. یعنی روی دفترچه‌ها می‌توان نوشت، طراحی کرد و قیمت آن‌ها